

ΟΠΟΥ ΚΑΤΑΡΤΙΖΟΝΤΑΙ ΝΥΦΕΣ ΜΕ ΔΙΠΛΩΜΑ!...

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ!...

Μία Αμερικανική πρωτοτυπία. Αγών εναντίον της επιδημίας των διαζυγίων. Αι διπλωματούχαι νύμφαι. Αι βάσεις της διδασκαλίας. Τί άνδρα πρέπει να εκλέγη μία νέα. Τα θέματα της εξετάσεως. Πώς απέφυγονται οι καυγάδες. Η οικογενειακή ευτυχία από επιστημονικής βάσεως.

Που λειτουργεί το πρωτοφανές αυτό σχολείο; θά ρωτήσατε. Που άλλου παρά στην Αμερική, στην χώρα των παραδόξων. Εινε περισσότερο βέβαια, ότι η Αμερική εινε ο τόπος όπου γίνονται τα περισσότερα διαζύγια. Συμφώνως με την τελευταία στατιστική, έναντι 1,223,825 γάμων που έγιναν τον περασμένο χρόνο στάς Ηνωμένας Πολιτείας, αναλογούν 165,138 διαζύγια! Δηλαδή ένα διαζύγιο σε κάθε έφτα γάμους και περισσότερο μάλιστα αν ληφθῆ ὅτι ὄψιν δὲν σοι παντρεύονται δὲν χορεύουν γιά πρώτη φορά τόν χορό τῶν Ἡσάι. Ποιά όμως εινε ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ αὐτοῦ; Ὁ ἄνδρας;

Ἄλλά εἶνε γνωστό, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ σκοτώνονται στήν δουλειά γιά ν' ἀποκτήσῃ ἡ γυναίκα τους αὐτοκίνητο καί νά μὴν τῆς λείψουν ἡ μεταξωτὴς κάλτσες. Ἡ γυναίκα λοιπόν; Ἄλλά ὑπάρχουν πιά χαριτωμένες γυναίκες ἀπὸ τίς νεαρές Ἀμερικανίδες; Ποιὸς φταίει τότε; Φταίει ἡ ἀνατροφή! Τὰ κορίτσια δὲν μαθαίνουν, ὅτι τοὺς χρειάζεται γιά νά εἶνε καλὲς σύζυγοι, ἐνῶ μαθαίνουν ἕνα σωρό ἄλλα περιττὰ πράγματα.

Αὐτὸ τὸ συμπέρασμα ἐβγαλαν οἱ Ἀμερικανοὶ σοφοὶ καὶ αἱ ἔπος αὐ' ἔργον, ἀποφάσισαν νά ἰδρῦσουν ἕνα σχολεῖον, ὅπου ἡ νεαρὴ Ἀμερικανίδες νὰ διδάσκονται τί πρέπει νά κάνουν γιά νά ἐξασφαλίσουν τὴν οικογενειακὴν εὐτυχία καὶ τὴν γαλήνη τοῦ σπιτιοῦ τους.

Γὴν θεῖναι τοῦ προτύπου αὐτοῦ σχολεῖου πού λειτουργεῖ στή Βοστώνη ἀνέλαβε μιά παπαδιά, ἡ κυρία Μάντονβαλντ, ἡ ὁποία ἦταν γνωστὴ γιά τὸν εὐτυχισμένο συζυγικό της βίον. Ἡ παπαδιά αὐτὴ ἐπέδωθε μετὰ ζήλου στο ἔργο της καὶ τὸ «Σχολεῖον συζυγικῆς εὐτυχίας» λειτουργεῖ θαυμάσια.

Θά ρωτήσατε ὁμως: Καί τί διδάσκονται τὰ κορίτσια σ' αὐτὸ τὸ σχολεῖο; Πάρα πολλὰ πράγματα. Πρωτίστως ἀποστηθίζουν ἕναν «Ἐπίταλγο» σάν νά ποίμε, πού ἀποτελεῖ τὴν βάση τῆς ὅλης διδασκαλίας. Ὁ ἐπίταλγος αὐτὸς εἶνε ὁ ἑξῆς. «Ἄς τὸν διαβάσουν καὶ ἡ Ἑλληνίδες:

- 1). Πρὶν παντρεφτῆς ἐξέτασε τὸν ἐναντὸ σου ἂν ἡ μεταβολὴ τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν θά σέ κἀνῃ εὐτυχῆ. Γιατί δὲν ἔχουν ὅλα τὰ κορίτσια κἀλοὶ πρὸς τὸν ἔγγαμο βίον καὶ τὴν μητρότητα.
- 2). Νὰ ὑπολογίσῃς ἀκριβῶς τὸ εἰσόδημα τοῦ μέλλοντος συζύγου σου. Καὶ ἔπειτα σκέψου ὅν εἶνε ἀρκετὸ γιά νά δὲν χρειάζονται πάρα πολλὰ χρήματα γιά νά εἶνε κανεὶς εὐτυχῆς. Ἄλλὰ οἱ καλοὶ λογαριασμοὶ κάνουν τοὺς καλοὺς φίλους, λένε οἱ Γάλλοι.
- 3). Μὴν παίρνῃς ποτὲ ὡς σύζυγον ἕναν ἄνδρα μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ εἶσαι ἐρωτευμένη μαζί του. Ἄν δὲν ἔχετε τίς ἴδιες ἀντιλήψεις καὶ δὲν σὰς συνδέη κανένα συμφέρον, τότε πρέπει νά σκεφθῆς ὀρμίμως πρὶν πάρῃς τὴν ἀπόφασί σου.
- 4). Δὲν πρέπει ν' ἀποφασίσῃς νά πάρῃς ὡς σύζυγο ἕναν ἄνθρωπο πού δὲν σοῦ ἀρέσει ἔστω καὶ ἂν ἔχη ὄλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κροίσου. Σκέψου πόσον καιρὸ εἶσαι ὑποχρεωμένη νά ζῆσῃς μαζί του περισσότερον πάντως ἀπὸ ὅσον θά ἠθελήσῃς ἡ χαρὰ σου γιά ὅλα τὰ ὄρατα πράγματα πού θ' ἀγοράσῃς μετὰ τὰ χρήματά του.
- 5). Ἄμα γνωρίσῃς ἕναν ἄνθρωπο καὶ ἰδῆς

ὅτι σοῦ ἀρέσει τότε νά ἐξετάσῃς τρία πράγματα. Τὴν κοινωνικὴν τοῦ θεοῦ, τὴν ἱκανότητά του πρὸς ἐργασίαν, τὰ πνευματικὰ του χαρίσματα. Ἄν αὐτὰ τὰ τρία δὲν συμβιβάζονται μετὰ τίς δικές σου ἀντιλήψεις, τότε ν' ἀποσυρθῆς. Ἐνα φρόνιμο κορίτσι δὲν πρέπει ποτὲ ν' ἀφήνῃ νά ἐπιλέξῃ ἕνα ἄνδρα ἀκατάλληλος γιά σύζυγός της, ὅτι εἶνε δυνατόν νά τῆς κἀνῃ πρῶτισιν γάμου.

6). Μὴν λαμβάνῃς ὡς σύζυγον ἕναν ἄνθρωπο πού ἔχει ἰδιοτροπίες στὸ φαγητὸ καὶ λέει διαρκῶς, πὼς ἐμαγειρεύει ἡ μητέρα του τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ φαγητὸ. Βεβαίως μιά γυναίκα πρέπει νά ἔσῃ νά μαγειρεύῃ, ἀλλὰ ἡ ἐποχὴ μας εἶνε ἡ ἐποχὴ τοῦ εὐκόλου φαγητοῦ. Μεταξὺ τοῦ σπιτικοῦ ψωμοῦ καὶ τοῦ ψωμοῦ τοῦ φούρναρη μιά μόνον διαφορὰ ὑπάρχει: Ὅτι τὸ ψωμὶ τοῦ φούρναρη εἶνε τὸ νοστιμότερο.

7). Ἄμα βῆς ἕναν ἄνθρωπο τὸν ὁποῖον ἐκτιμᾷς, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά σέ συντηρήσῃ ἀξιοπρεπῶς καὶ μετὰ τὸν ὁποῖον σέ συνδέουν κοινὰ συμφέροντα καὶ ἀντιλήψεις, μὴν διατάξῃς νά τὸν παντρεφτῆς ἔστω καὶ ἂν στήν ἀρχὴ δὲν τὸν ἀγαπᾷς. Ὁ ἔρως πού ἀναπτύσσεται μετὰ τὸν γάμο εἶνε καὶ ὁ διαζειότερος.

Πὼς σὰς φαίνονται ἡ συμβουλὴς αὐτές; Κάπως πολὺ περὶ καὶ πρακτικαί, δὲν εἶνε ἔτσι; Λάβετε ὁμως ὅτι ὄψιν σας, ὅτι γιά τίς νεαρὴς Ἀμερικανίδες ἡ ἐποχὴ τοῦ ρωμαντισμοῦ ἔχει πρὸ πολλοῦ παρῆλθει.

Ἄφου λοιπὸν ἀποστηθίσουν καὶ ἐννοήσουν τὸν «ἐπίταλγο» αὐτὸν ἡ μαθήτριες τοῦ «Σχολεῖου τῆς συζυγικῆς εὐτυχίας» διδάσκονται πολλὰ ἄλλα ἐξ ἴσου ὠφέλιμα πράγματα καὶ στὸ τέλος δίδουν καὶ ἐξετάσεις ὅπου μεταξὺ τῶν ἄλλων πρέπει νά λύσουν οικογενειακὰ προβλήματα. Ἰδοὺ μερικαὶ ἀπὸ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἀπαντήσεις τῶν μαθητριῶν.

1. Ἐρωτ. — Ὁ κύριος X. ἔχει μιά νεαρά καὶ κομψὴ δακτυλογράφου. Μιά ἡμέρα ἡ κυρία Οὐτίλσον τὸν βλέπει νά βγαίη ἀπ' τὸ γραφεῖο συνοδούων τὴν δακτυλογράφου καὶ ἀνακίνησε τὸ πῶγμα ἀμέσως στήν γυναίκα του. Τί πρέπει νά πῇ ἡ γυναίκα του στὴν Οὐτίλσον καὶ πὼς πρέπει νά φερθῇ στὸν ἄνδρα της;

Ἀπάντ. — Ἐγὼ στήν θεοῦ τῆς κυρίας X. θά ἀπαντοῦσα ὡς ἑξῆς στήν κυρία Οὐτίλσον:

— Ναι ἐγὼ ἡ ἴδια παρεκάλεσα τὸν ἄνδρα μου νά τὴν πᾶ ὁ ἕνα θέατρο. Τὸ καιρμένο τὸ κορίτσι δὲν ἔχει κανένα συγγενῆ καὶ τὸν τελευταῖο μῆνα κουράστηκε πολὺ, ὡστε νά τῆς χρειάζεσται μιά ἀνταπόδοσις. Ὅσο γιά τὸν ἴδιο τὸν ἄνδρα μου, μετὰ μιά ἢ δύο ἑβδομάδες θά τοῦ διηγούμην, ὅτι ἕνας γνωστός μας συνοδεὺς τὴν δακτυλογράφου του στὸ θέατρο καὶ τὴν προσκαλεῖ σέ γεῦμα. Ἄν ὁ ἄνδρας μου ἐξεφράξῃτο δυσμενῶς γι' αὐτὸ τὸ πῶγμα καὶ ἀνακατοῦσε, τότε θά εἶχα ἐκδικιῆθῃ. Ἔτσι θά τὸν εἶχα ἦδη κατὰ τὸ ἦμισυ νικῆσει.

2. Ἐρ. — Οἱ Α. ἔχουν ἕνα μόνον παιδί καὶ ἔχουν ἐντελῶς διαφορετικὴς ἀντιλήψεις περὶ ἀνατροφῆς. Γιά τὸν λόγο αὐτὸν καυγαδίζουν κάθε μέρα γιά τὸν τρόπο πού πρέπει ν' ἀνατραφῇ ὁ γιουὸς τους. Τί πρέπει νά γίνῃ στήν περίστασι αὐτή;

Ἄπ. — Κάθε γονεὺς πρέπει νά ἀναλάβῃ ὀριζόμενα μέρη τῆς ἀνατροφῆς στὰ ὁποῖα νά μὴν ἀνακατεῖται ὁ ἄλλος. Ἡ μητέρα τὴν συμπεριφορά, τὴν ἐγένεια, τὴν καθαριότητα, τὴν θρησκεία. Ὁ πατέρας τὸ σχολεῖο, τὴν σωματικὴν

Ἡ κυρία Οὐτίλσον εἶδε τὸν σύζυγον τῆς κυρίας X. νά συνοδεύῃ τὴν δακτυλογράφου του.

Οἱ Α. ἔχουν ἕνα παιδί καὶ μαλώνουν γιά τὴν ἀνατροφή του.

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΘΥΜΗΣΗ

Τῆς Μαρσελίνας Ντεμπόρντ Βαλμόρ

"Όταν ἐχλώμασε ἄχαρτα και σὲ μουσειοπωμένα λόγια ἢ φωνὴν τοῦ σβόσιθκε μιά ἀξεχαστὴ βραδεία τρεμύμενη, δταν ἄπονα μὲ βλέφαρα ἰσχυμένα τὰ μάτια του μὲ πλήγωσαν πικρὰ μὲς στὴν καρδιά· δταν φωτίστηκε ἡ γλυκεῖα μορφή του ἡ ἀγαπητὴ μου σάν ἀπὸ μιὰ φλόγα ἄσπρη μὲ τῆς ὀργῆς τὸ χρώμα ζωγραφιστὴ ἀπομύνηστας βραδεία μὲς στὴν ψυχὴ μου δὲ μ' ἀγαποῦσε πειά, μὰ ἐγὼ τὸν ἀγαποῦσα ἀκόμα...

ΕΛΕΓΕΙΟ

(Τῆς ἰδίας)

"Ίως μιὰ μέρα μὲ γλυκεῖα φωνὴ και ραγιωμένη νὰ μὲ ξυπνήσῃ στὰ μικρὰ τὰ κυπαρίσσια κάτου υετανιωμένους· τότε ἐγὼ βαθεῖα στὴ γῆ κορυμένη, πειὸ εὐτυχιωμένη πειὰ ἀπ' αὐτόν, θ' ἀκούσω τὴ λαλιὰ του. Ἄργα ἀπ' τὴ ράχη θὰ τὸν δῶ σκυφτός νὰ κατεβαίνει κι' ἀφοῦ μὲ κραξὴ ἀνώφελα και μάτια περπατήση, ἐγὼ στὰ πόδια σκιάβα του θάμαι ἀλυσσοδεμένη, θὰ κλάψῃ και τὴ στάχτη μου μὲ δάκρυα θὰ ραντίσῃ. Τότε θὰ μείνω μόνη μου, μὲ παρηγορημένη· οἱ ἄνεμοι δὲ θὰ σβόσουνε τ' ἀχνάρια σου, καλὲ μου. Ἄπονε κίσλας ἦδελα νάμουν στὴ γῆ κορυμένη κι' ἐκεῖ νὰ τὸν ἐπρόσμενα... Μὴ ἂν δὲν ἐρχόται, Θεέ μου, ;...

ΣΤΟ ΤΡΥΓΟΝΙ

Τοῦ Ρενσάρ

Τὶ λὲς αὐτοῦ, στογαστικὸ τρυγόνι, ὅλη τὴν ὥρα πάνω στὸ δέιτρο τὸ ξερό ; — Λαβάνη μου, θρηνηῶ. — Ποιόν ; — Τὴν φτωχὴ συντροφίσα σου λείπει... Ἀχ, πῶς ποιοῦ, πεθαίνω ἀπὸ τὴ θλίψη μου... — Καὶ ποῦνε κείνη τώρα ; — Τὴν ἔπιασε ἕνας κυνηγὸς οκληρὸς μὲ βρόχια, ἄλλοι μου... Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ τὸν ἄδικο χαμὸ τῆς τραγοῦθῶ και τὸν κακὸ τὸ θάνατο κραζῶ μὲ πόθο ἐδῶ ποῦ δὲ μὲ σκότωσε κι' ἐμεῖ μαζί με τὴν καλὴ μου. — Θεὲ νὰ πεθάνῃς και νὰ πᾶς σ' αὐτὴ ποῦ σὲ γυροῦει ; — Ἀφοῦ μαραινεται σ' αὐτὸ τὸ δάσος ἀργὰ μου ἡ ἔρησι και τῆς θανάθ τὸ μουσικὸ πάντα μὲ συντροφεύει... Χαριτωμένα μου πουλιά, πῶς εἶστε εὐτυχιωμένα ! Μοιάξῃ τῆς στὸν ἔρινα σὰς δασκαλεῖς ἡ φωνὴ νὰ ζῆτε, νὰ παιθαίνετε πιστὰ κι' ἀγαπημένα.

Μεταφρ. Γ. Κ.

Η ΑΓΑΠΗ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Πῶς ἀγκυρῶν σήμερ. Ὁ σύγχρονος ἔρω. Ὁ ἔρω. πάλαι ποτέ. Σελίδες αἰσθηματικῶν μυθιστορημάτων. Ἡ ἀγάπη ποῦ μεθᾶ, καιεῖ, σφραγίζει ! κ.λ.π. κ.λ.π.

Σήμερα πειὰ δὲν εἶνε ἀλλοίωμο τῆς μόδας τὰ ἐρωτικὰ γράμματα. Ἡ μεταβολὴ τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, ἡ τῶσον ἀπότομος και οαγδαία κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν ἰδίως περιόδον, ἐπέφερε μεταβολὴν και εἰς τὰ ζητήματα ἀκόμη ποῦ ἀφοροῦν τὸν ἔρωτα, σ' αὐτὰ κυρίως.

Μεταφράζομε παρακάτω ἀποσπάσματα μερικῶν παλιῶν μυθιστορημάτων ποῦ δεῖχνοῦν πόσο μεγάλο ρόλο ἐπαιζάν στὸν ἔρωτα μιὰς γυναικας ἄλλοτε τὰ ἐρωτικὰ γράμματα, μὲ τί χαρὰ, μὲ τί ἀπερίγραπτη συγκίνησι, διάβαζε μιὰ ἐρωτευμένη τὸ γράμμα τοῦ ἀγαπημένου της.

Ἡ Σοσίς ντὲ Βολάνζ, π. χ. ἡ ἥρωῖς τῶν «Ἐπικινδύνων Σχέσεων», μιὰ νέα δεκαπεντε χρόνων ποῦ ἀγαπᾶ γιὰ πρώτη φορὰ, περιγράφει ὡς ἐξῆς, σὲ μιὰ φίλη της, τὴν ἐντύπωση ποῦ τῆς ἐξάναν τὰ φλογερὰ γράμματα τοῦ ἠποκόμητος ντὲ Βαλμόν :

«... Ὅταν γύρισα στὸ σπίτι μου και ἐβῆκα ἀπὸ τὸ δωμάτιο μου ἡ χαμαριέρα μου, πῆγα νὰ πάω τὴν ἄρα μου. Ἀνάμεσα στις χορδὲς βρήκα ἕνα γράμμα δικό του, διπλωμένο ἀπλῶς και τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε κλείσει σὲ φάκελλο. Ὡ ! ἂν ἤξερες τί μοῦ γράφει ! Ἀπ' τὴν στιγμή ποῦ διάβασα τὸ γράμμα του εἶμαι τόσο εὐτυχιωμένη ποῦ δὲν μπορῶ τίποτε ἄλλο νὰ σκεφθῶ. Τὸ διάβασα τέσσερος φορές στὴ σειρά, και ὕστερα τὸ ἔκλινα στὸ συρτάρι μου. Ἀπ' τὸ πολὺ διάβασα τὸ ἀπειθηθια, χορὴς νὰ θέλω, και δταν ἔπειτα νὰ κοιμηθῶ, δὲν κατάφερα νὰ κλείσω μὲ τὸ νὰ τὸν σκέπτομαι. Μόλις ἔκλεινα τὰ μάτια μου, μοῦ φανότανε πῶς ἦτανε ἐκεῖ μπροστά μου και μοῦ ἔλεγε ὁ ἴδιος ὅτι, πρὸ ὀλίγου εἶχα διαβάσει στὸ γράμμα του. Μόνον ἀφοῦ πέρασαν πολλὲς ὥρες κατῶρθωσα νὰ κλεισῶ και. Καὶ μόλις ξυπνήσα — ἦταν ἀκόμη πολὺ νωρὸς — ἔπῃρα και ξανάπῃρα τὸ γράμμα του γιὰ νὰ τὸ ξαναδιαβῶ με τὴν ἡσυχία μου. Ἰὸ πῆσα στὸ κρεββάτι μου και τὸ γέμισα φιλιά !... Εἶνε κακὸ ἴσως νὰ φιλεῖ ἔτσι κανεὶς ἕνα γράμμα, δὲν μπόρεσα ὁμως νὰ συγκρατήσω τὴν εὐθυμία μου αὐτῆ...»

Τόσο δυνατὴ συγκίνησι δίνει ἕνα γράμμα τοῦ ἀγαπημένου της σὲ μιὰ νέα δεκαπεντε ἠμέρας ἡρώων ;

Νὰ τώρα και ἄλλο σχετικὸ ντοκουμέντο.

Ἡ κυρία Μπεργκενχάιμ, ἡρώῖς τοῦ μυθιστορηματος «Τὸ Γεράκι» διάβασε, διηγεῖται, τὸ γράμμα τοῦ ἀγαπημένου της, ὅπως διαβάζουν ἡ γυναῖκες ποῦ ἀγαποῦν. Νωχελῶς ξαπλωμένη, μὲ τὸ μῆτωπο σηραγμένο στὸ χέρι της, ἐβγαζε μια — μιὰ τις κόλλες τῆς ἐπιστολῆς ἀπὸ τὸν κόρφο της ὅπου τις εἶχε βάσει. Ἐπῖνε μὲ τὰ μάτια της και μὲ τὴν ψυχὴ τὸ δηλητήριον τῶν φράσεων ποῦ ἐκαίγαν. Ἀνέπνευε μεθυμένη τὸ ἐξάλλο ἐρωτικὸ πάθος τοῦ ἀνδρός ποῦ τὸν εἶχε κυριεύσει δλόκληρον και ὁ ὁποῖος της ἐγραφε λογία ποῦ ἦσαν σάν μυρομένα λιβανωτὸς λατρείας και προσευχῆς.

«... Ἐγκαταλείμενη στὴν μουσικὴ τῶν μελωδικῶν φράσεων ἡ ὁποιεὶ τὴν ἐλίκνιζαν μὲ τὸν γλυκύτερο τροπὸ, ἐβυθίζετο ὁλοένα περισσότερο σὲ μιὰ τρυφερὴ ὄνειροπόλησι ποῦ τῆς ἐφῆριε ἕνα ἠδονικίαιτο μοῦδιωμα τῶν αἰσθησῶν. Ἐλυσότανε στὰ μαρκατὰ γάματα τοῦ ἔρωτος ποῦ κάθε στάλα τὸν εἶνε κι' ἕνα χᾶδι... Καὶ δταν μιὰ ἀπὸ τις λέξεις ἐκεῖνες ποῦ κάμνοῦν τις γυναῖκες νὰ συγκλονίζονται δλόκληρες, μιλῶνε βαθύτερα στὴν ψυχὴ της, ἔκλεινε τὰ μάτια της και γέροντας στὴν πολυθρόνα ἀκουμποῦσε στὰ χεῖλη της τὸ κρυφὸ χαρτί ποῦ τὴν ἐκαίει. Νοιώθωνε τὰ γράμματα τοῦ ἀγαπημένου της πάνω στὴν καρδιά της, ἦταν σὰν νῆανωθε τὸ ἴδιο τὸ χέρι του πάνω ἐκεῖ· ἀκουμπώντας τὸ γράμμα του στὰ χεῖλη της ἦταν σὰ νῆανωθε τὸ φίλὸ του. Τὴν ἐφώταζε μὲ δλη τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς της, μὲ ὅλη τὴν μετὴ και τὴν ἔκπλησι τῶν αἰσθησῶν της...»

Ἐταῖ ἀγαποῦσαν ἄλλοτε...

Σήμερα ;... Σήμερα, ἄλλοίωμο, ἔλειψε κι' ἡ ἀγνὴ ἀγάπη ἀπὸ τὸν κοσμο !...

Ὁ Ἀνέρατος

ἔξασκησι. Αὐτὸ δὲν ῥέπει νὰ τὸ ἀνακοινώσουν στὸ καιδί. Ἐπίσης νὰ ἀποφεύγουν νὰ κάνοῦν ὅποιαδήποτε κριτικὴ ἐπ' αὐτοῦ ἐνῶπιόν του.

Ἐρ.— Ἡ κυρία Β. ζηλεῖται μιὰ φιλενάδῃ της. Τὴν καλεῖ γιὰ δύο βδομάδες στὸ σπίτι της και τὴν ἀφήνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόνη της μὲ τὸν ἄντρα της. Εἶνε ἐξῆπανο αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἡ ριζοκίνδυνο.»

Ἄπ.— Ἐγὼ δὲν θὰ τὸ ἔκανα γιὰτι ὁποιος πλησιάζει τὸν κίνδυνο δὲν τὸν ἀποφεύγει. Καὶ τὸ κάτω—κάτω της γραφῆς και ὁ καλύτερος σύζυγος εἶνε ἀνθρῶπος ἀπὸ κρέας και ἀίμα—ἴδιως· δὲ δταν βλέπεις οτι ἡ γυναῖκα του τὸν πολυαφῆνει μοναχό του και δὲν ἐνδιαφέρεται γι' αὐτόν.

Ἀπὲς λοιπὸν εἶνε ἡ ἐρωτήσεις και ἡ ἀπαντήσεις τῶν ἐξετάσεων τοῦ Σχολείου αὐτοῦ. Ἄμα τις ὁποσοῖν μὲ ἐπιτυχία ἢ ναερὲς μὲς παίρνοῦν ἕνα δίπλωμα και τὸν τίτλο της Certified Bride (Διπλωμα τῶ ο ὕ χ ο υ ν ὕ μ φ η ς) τὸν τίτλο αὐτὸν C. B. μποροῦν νὰ τὸν βάλουν και στὰ ἐπισκεπτήριά τους· ὅπως οἱ κύριοι βάζουν τὸ Δ. Φ. Καὶ δὲν καμαράνοῦν λίγο γι' αὐτό.

Λοιπὸν ἐμπρός ! Ὅσοι ζητοῦν τὸ ἰδιώδες τῆς συζύγου ἄς πάνε στὴν Ἀμερικὴ νὰ πάρουν μιὰ «δίπλωματοῦχο ὕμφη». Ἄρκει νὰ τοῦς βγῇ καλὴ γιαιτι παρ' ὅλα ταῦτα ἡ παροιμία λέει : «Γάμος και κρεμάλα ἐξ οὐρανοῦ», δηλαδὴ εἶνε τυχερὰ ! ...